

C-208/23. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2023. március 30.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Corte suprema di cassazione (Olaszország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. március 22.

Felperes:

AX

Az alapeljárás tárgya

A Corte di appello di Roma (római fellebbviteli bíróság, Olaszország) azon ítéletével szemben benyújtott fellebbezés, amelyben a hamburgi bíróság által kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtásának keretében elrendelték AX-nek a német igazságügyi hatóság részére történő átadását. A felperes szerint, mivel várandós és egy három év alatti gyermek anyja, az olasz igazságügyi hatóság nem engedélyezhette volna az átadását anélkül, hogy előzetesen további információk beszerzésével meggyőződött volna arról, hogy a megkereső állam minden szükséges védelmet biztosított-e az átadni kért személy fogva tartásához.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az a kérdés merül fel, hogy a 2002/584/IB kerethatározat 1. cikkének (1) és (2) bekezdéséből, valamint 3. és 4. cikkéből levezethető-e a végrehajtó igazságügyi hatóság arra vonatkozó kötelezettsége, hogy megtagadja vagy mindenesetre elhalassza a várandós nő vagy a kiskorú gyermekeivel közös háztartásban élő anya átadását.

Ezt követően az első kérdésre adott választól függően az eljáró bíróság azt kérdezi, hogy a kerethatározat e cikkei összeegyeztethetők-e az Európai Unió Alapjogi Chartájának 3., 4., 7., 24. és 35. cikkével, figyelemmel az Emberi Jogok

Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatára és a tagállamok közös alkotmányos hagyományaira is.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni az európai elfogatóparancsról szóló 2002/584/IB kerethatározat 1. cikkének (2) és (3) bekezdését, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóságnak meg kell tagadnia vagy mindenesetre el kell halasztania a várandós nő vagy a kiskorú gyermekeivel közös háztartásban élő anya átadását?

2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén – különösen az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatára és a tagállamok közös alkotmányos hagyományaira figyelemmel – összeegyeztethető-e a 2002/584/IB kerethatározat 1. cikkének (2) és (3) bekezdése, valamint 3. és 4. cikke az Európai Unió Alapjogi Chartájának 3., 4., 7., 24. és 35. cikkével, amennyiben a várandós nő vagy az anya átadását a vele közös háztartásban élő kiskorú gyermekeivel való kapcsolat megszakításával írják elő anélkül, hogy gyermek mindenek felett álló érdekét (*best interest of the child*) figyelembe vennék?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

Az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 3., 4., 7., 24. és 35. cikke

A 2002/584/IB kerethatározat (a továbbiakban: kerethatározat) 1. cikkének (2) és (3) bekezdése, valamint 3. és 4. cikke.

A börtönben lévő anyákról és gyermekekről szóló, 1989. május 26-i európai parlamenti állásfoglalás

A börtönben lévő nők különleges helyzetéről és a szülők bebörtönzésének a társadalmi és a családi életre gyakorolt hatásáról szóló, 2008. március 13-i európai parlamenti állásfoglalás

Az EU-n belüli börtönkörülményekről szóló, 2011. december 15-i európai parlamenti állásfoglalás

A gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 25. évfordulójáról szóló, 2014. november 27-i európai parlamenti állásfoglalás

A büntetés-végrehajtási rendszerekről és a börtönkörülményekről szóló, 2017. október 5-i európai parlamenti állásfoglalás

Az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának ajánlásai, többek között az alábbiak: az európai börtön szabályokról szóló R(87) 3 és R (2006). sz. ajánlás; a börtönben lévő anyákra és csecsemőkre vonatkozó (2000)1469. sz. ajánlás; az elítéltek gyermekeire vonatkozó R(2018)5. sz. ajánlás

A hivatkozott nemzetközi jogi rendelkezések

Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény (kihirdette: 1993. évi XXXI. tv., a továbbiakban: EJEE) 8. cikke

Az ENSZ gyermekjogi egyezményének (kihirdette: 1991. évi LXIV. tv.) 3. cikke

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

Legge del 22 aprile 2005, n. 69 – Disposizioni per conformare il diritto interno alla decisione quadro 2002/584/GAI del Consiglio, del 13 giugno 2002, relativa al mandato d’arresto europeo e alle procedure di consegna tra Stati membri (a nemzeti jogot az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározathoz igazító rendelkezésekről szóló, 2005. április 22-i 69. sz. törvény; a továbbiakban: 2005. április 22-i 69. sz. törvény):

– a 18. cikk s) pontjának eredeti szövege úgy rendelkezett, hogy a fellebbviteli bíróságnak meg kell tagadnia az átadást, ha az átadni kért személy várandós nő vagy három év alatti gyermekeivel közös háztartásban élő anya, kivéve az őrizet kivételesen súlyos szükségességének esetét;

– a 2. cikk hatályos szövege szerint az európai elfogatóparancs végrehajtása semmilyen körülmények között nem járhat az olasz állam alkotmányos rendje legfőbb elveinek, a személyek részére az alkotmányban elismert elidegeníthetetlen jogok, az EUSZ 6. cikkben foglalt alapvető jogok és alapvető jogelvek, valamint az EJEE által biztosított alapvető jogok megsértésével.

Decreto legislativo 2 febbraio 2021, n. 10, Disposizioni per il compiuto adeguamento della normativa nazionale alle disposizioni della decisione quadro 2002/584/GAI, relativa al mandato d’arresto europeo e alle procedure di consegna tra stati membri, in attuazione delle delega di cui all’articolo 6 della legge 4 ottobre 2019, n. 117 (a nemzeti szabályozásnak az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló 2002/584/IB kerethatározat rendelkezéseivel való előzetes összehangolására vonatkozó rendelkezésekről szóló, a 2019. október 4-i 117. sz. törvény 6. cikkében foglalt felhatalmazás alapján elfogadott, 2021. február 2-i 10. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet):

– a 14. cikk a fent említett 69/2005. sz. törvény 18. cikkének szövegét váltotta fel, törölve az átadás kötelező megtagadásának minden olyan okát, amelyről a kerethatározat nem rendelkezik.

A jelenleg hatályos szöveg tehát úgy rendelkezik, hogy „a fellebbviteli bíróság a következő esetekben tagadja meg az átadást:

a) ha az európai elfogatóparanccsal érintett bűncselekmény az olasz jog szerint közkegyelem révén megszűnt [...];

b) ha kiderül, hogy a keresett személlyel szemben Olaszországban ugyanezen cselekményért jogerős büntetőítéletet vagy büntető végzést, illetve fellebbezéssel meg nem támadható, nyomozást megszüntető ítéletet vagy az Európai Unió más tagállamában jogerős ítéletet hoztak [...];

c) ha az a személy, aki ellen az európai elfogatóparancsot kibocsátották, a bűncselekmény elkövetésekor nem töltötte be a 14. életévét”.

Jelenleg tehát az európai elfogatóparancsot végrehajtó olasz szabályozás már nem rendelkezik a várandós nők vagy a három év alatti gyermekeivel közös háztartásban élő anyák átadása megtagadásának okáról.

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 A hamburgi bíróság 2022. február 22-én kibocsátott elfogatóparanccsal kérte AX átadását a 2019. június 1-jén Hamburgban elkövetett súlyos lopás bűncselekményének elkövetése miatt.
- 2 AX jelenleg várandós, és már egy három év alatti gyermek anyja, aki vele együtt él egy büntetés-végrehajtási intézetben. Ennélfogva az átadás erre hivatkozással való megtagadását kérte.
- 3 A Corte di appello di Roma (római fellebbviteli bíróság) elutasította a felperes által felhozott kifogásokat, és 2022. szeptember 29-i ítéletével elrendelte a német igazságügyi hatóság részére történő átadását, mivel az európai elfogatóparancsot végrehajtó jelenlegi olasz szabályozás már nem állapít meg átadás-megtagadási okot a várandós nők vagy a három év alatti gyermekekkel közös háztartásban élő anyák esetére vonatkozóan.
- 4 A felperes a Corte di cassazione (semmitőszék, Olaszország), a kérdést előterjesztő bíróság előtt ezen ítélet hatályon kívül helyezését kéri, arra hivatkozva, hogy várandósan és egy három év alatti gyermek anyjaként a német igazságügyi hatóságok részére való átadása a megkereső államban biztosított fogva tartási feltételek előzetes ellenőrzése nélkül ellentétes a nemzeti, az uniós és a nemzetközi jog különböző elveivel és rendelkezéseivel.
- 5 A felperes a kérdést előterjesztő bíróság előtti eljárás keretében másodlagosan az eljárás felfüggesztését is kérte az Európai Unió Bíróságának a C-261/22. sz. ügyben a Corte di di cassazione (semmitőszék) által előzetes döntéshozatalra előterjesztett hasonló kérdésben történő döntéshozataláig. A felfüggesztés iránti kérelmet elutasították, mivel az európai elfogatóparancsra vonatkozó szabályozás nem rendelkezik kifejezetten erről, és nem egyeztethető össze az abban meghatározott szigorú határidőkkel. Egy ilyen határozat megfosztaná a felperest attól a lehetőségtől, hogy észrevételeket nyújtson be a

Bírósághoz, és ezáltal sérülne az alapvető jogainak az illetékes fórumokon történő bírói védelméhez való joga.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 6 A felperes egyetlen kereseti jogalapjában a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését kéri, és a 69/2005. sz. törvény 2. és 16. cikkének, az olasz alkotmány különböző cikkeinek, a gyermek jogairól szóló egyezmény 3. cikkének, az EJEE 8. cikkének, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 7. és 24. cikkének megsértésére hivatkozik.
- 7 A Corte di Appello (római fellebbviteli bíróság) tévesen szorítkozott a felperes átadásának elrendelésére, az átadni kért személy várandósságával kapcsolatos megtagadási ok hatályon kívül helyezésére hivatkozva. Ezen átadás ugyanis nem lett volna engedélyezhető anélkül, hogy a 69/2005. sz. törvény 16. cikke szerinti kiegészítő információk beszerzését követően előzetesen meggyőződtek volna arról, hogy a megkereső állam biztosította-e a szükséges védelmet a fogva tartás tekintetében.
- 8 A felperes megjegyzi továbbá, hogy a Corte di cassazione (semmitőszék) ítélezési gyakorlata még a 69/2005. sz. törvény 1. cikke s) pontjának eredeti szövegében előírt megtagadási ok hatályon kívül helyezését követően is úgy ítélte meg, hogy a várandós állapot az átadás akadályát képezi.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 9 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a 69/2005. sz. törvény, amely a kerethatározatot a nemzeti jogba átültető szabályozást jelenti, eredetileg a 18. cikkének s) pontjában úgy rendelkezett, hogy meg kell tagadni a várandós vagy a három év alatti gyermekével közös háztartásban élő nő átadását. Ilyen megtagadási okról azonban a kerethatározat nem rendelkezik.
- 10 Annak érdekében, hogy az olasz átültető szabályozást jobban összehangba hozzák a kerethatározattal, a 10/2021. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet, különösen annak 14. cikke hatályon kívül helyezte az összes olyan nemzeti rendelkezést, amely nem felelt meg a kerethatározatnak, beleértve a várandós nők vagy a három év alatti gyermekével közös háztartásban élő anyák átadására vonatkozó megtagadási okot.
- 11 A kérdést előterjesztő bíróság azonban megjegyzi, hogy a Corte di cassazione (semmitőszék) több ítélete szerint, még ha a megtagadás ezen okát hatályon kívül is helyezték, ez önmagában nem jelenti azt, hogy az ilyen átadás megengedett, mivel az egyébként sértheti a személy alapvető jogait, ha azt anélkül rendelik el, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság előzetesen meggyőződött volna arról, hogy a kibocsátó államban elismerik az olasz jog által biztosítottakhoz hasonló fogva tartási módokat és gyermekvédelmi formákat.

- 12 Ellenkező esetben mind az olasz alkotmány, mind az EJEE szerinti alapvető jogok sérülnének, és következésképpen a 69/2005 törvény 2. cikke alapján meg kellene tagadni az átadást, amely rendelkezést továbbá a Corte costituzionale (alkotmánybíróság, Olaszország) a C-699/21. sz. ügyben a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra utaló végzésében tisztázta.
- 13 Ebben a végzésben a Corte costituzionale (alkotmánybíróság) megállapította, hogy nyilvánvalóan ellentétes az uniós jog elsőbbségével, egységével és tényleges érvényesülésével „a nemzeti jog olyan értelmezése, amely elismeri a végrehajtó igazságügyi hatóság azon hatáskörét, hogy a kerethatározat rendelkezéseinek megfelelően törvényben taxatív felsorolt eseteken kívül olyan általános rendelkezések alapján tagadja meg az érintett átadását, mint amelyek a 2021. évi 10. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet által bevezetett módosítások előtt a 2005. évi 69. sz. törvény 1. és 2. cikkében szerepelnek, vagy mint e törvény 2. cikkének jelenleg hatályos szövege”.
- 14 A Corte costituzionale (alkotmánybíróság) azt is megállapította, hogy „a tagállamok azonban a teljes harmonizáció tárgyát képező területeken az uniós jog végrehajtását nem köthetik az alapvető jogok védelmével kapcsolatos nemzeti követelmények tiszteletben tartásának feltételéhez, amennyiben ez veszélyezteti az uniós jog elsőbbségét, egységességét és tényleges érvényesülését (a Bíróság 2013. február 26-i Fransson ítélete, C-617/10, 29. pont; 2013. február 26-i Melloni ítélete, C-399/11, 60. pont). Azok az alapvető jogok, amelyeket a kerethatározatnak tiszteletben kell tartania 1. cikkének (3) bekezdése értelmében, inkább azok az alapvető jogok, amelyeket az uniós jog és következésképpen az uniós jog végrehajtása során valamennyi tagállam elismer: olyan alapvető jogokról van szó, amelyeket a tagállamok közös alkotmányos hagyományai határoznak meg (az EUSZ 6. cikk (3) bekezdése és a Charta 52. cikkének (4) bekezdése).”
- 15 A kérdést előterjesztő bíróság egyetért ezzel az értelmezéssel, és szükségesnek tartja, hogy az ügyet előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé utalja annak érdekében, hogy az tisztázza az uniós jog által a várandós nő vagy a kiskorú gyermekeivel közös háztartásban élő anya átadása tekintetben meghatározott közös védelmi követelményeket, és így meghatározza, hogy az uniós jog úgy értelmezhető, hogy az európai elfogatóparancs végrehajtása során történő fent említett átadás összhangban van vagy nincs összhangban az uniós jog és különösen a Charta által biztosított alapvető jogokkal, figyelembe véve a tagállamok közös alkotmányos hagyományait is, amelyekre a Charta 52. cikkének (4) bekezdése is utal. A Bíróság válasza ugyanis lehetővé tenné az európai uniós jog egységes értelmezését ebben a kérdésben.
- 16 A kérdést előterjesztő bíróság emlékeztet például az Egyesült Királyság legfelsőbb bíróságának határozataira, amelyekben az eljáró bíróság elutasította egyes anyáknak az európai elfogatóparancs végrehajtása keretében történő átadását.

- 17 Ugyanezen bíróság utal a Bíróság különféle ítéleteire: a Melloni ítéletében (C-399/11) a Bíróság lényegében úgy ítélte meg, hogy a kerethatározat kimerítő jelleggel szabályozza az átadás korlátainak kérdését, és így sem a tagállami átültető rendelkezésekkel, sem a nemzeti bíróságok által történő értelmezéssel nem írhatók elő további korlátozások az elfogatóparancs végrehajtására vonatkozóan; a Bíróság az Aranyosi és Căldăraru ítéletben (C-404/15 és C-659/15 PPU), az X és Y ítéletben (562/21 PPU és C-563/21), valamint az L és P ítéletben (C-354/20 PPU és C-412/20 PPU) az európai elfogatóparancsra vonatkozó szabályozást a kölcsönös elismerés elvének megvalósítását az alapvető jogok védelmével összeegyeztetve értelmezte; a Piotrowski ítéletben (C-367/16) a Bíróság – jóllehet az uniós joggal összeegyeztethetőnek ítélte a nemzeti jogban meghatározott, a büntetőjogi felelősségre vonhatósághoz szükséges életkort elérő kiskorúaknak az európai elfogatóparancs végrehajtása keretében történő átadását – kiemelte az eljárási biztosítékok szükségességét annak biztosítása érdekében, hogy „a gyermek mindenek fölött álló érdekét minden esetben elsődleges szempontnak tekintsék, összhangban a Charta 24. cikke (2) bekezdésével”. Az utóbbi ítéletre hivatkozva a kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy a kiskorú gyermek mindenek felett álló érdekének kritériumát, amelyen az európai elfogatóparancsnak a kiskorú vádlottal vagy elítélttel szembeni végrehajtására vonatkozó döntéseknek alapulniuk kell, logikusan alkalmazni kell a sokkal fiatalabb, az európai elfogatóparancs címzettjének minősülő anyjukkal közös háztartásban élő, büntetőeljárás hatálya alá nem tartozó kiskorúakra is.
- 18 Az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) is kimondta, hogy az európai elfogatóparancs valamely uniós tagállam általi végrehajtásának keretében a kölcsönös elismerési mechanizmus nem alkalmazható automatikusan és mechanikusan az alapvető jogok rovására (EJEB, 2018. április 17., Pirozzi kontra Belgium, 57–64. §), és hogy az európai elfogatóparancs végrehajtását a keresett személy alapvető jogai megsértésének „súlyos okokon” alapuló kockázata korlátozza (EJEB, 2019. július 9., Romeo Castano kontra Belgium, 79. és 92. §).
- 19 Mivel a kerethatározat nem rendelkezik a három év alatti gyermekeivel közös háztartásban élő anya átadásának megtagadási okáról, úgy tűnik, hogy az átadás feltétel nélkül kötelező. Úgy látszik azonban, hogy ez a feltétel nélküli átadási kötelezettség nemcsak a nemzeti követelményekkel, hanem az alapvető jogok védelmére vonatkozó olyan európai követelményekkel is ellentétes, mint például az anya – de mindenekelőtt a kiskorú gyermek – magán- és családi életének tiszteltben tartásához való jog.
- 20 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság emlékeztet arra, hogy a kínzás, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetések megelőzésére létrehozott európai bizottság (CPT) elismerte, hogy a börtönök nem biztosítanak megfelelő környezetet a csecsemők és gyermekek számára, valamint hogy az anyák és csecsemők kényszerű elválasztása rendkívüli módon nem kívánatos.
- 21 Ez a bíróság emlékeztet arra is, hogy az EJEB megjegyezte, hogy a női fogvatartottakkal való bánásmódra vonatkozó ENSZ szabályok szerint a

- gyermek részére azt lehetővé tevő határozatok, hogy az anyjukkal maradhassanak a börtönben, a gyermekek mindenek felett álló érdekén alapulnak (EJEB, 2013. november 26., X kontra Lettország ítélet, 95. §; 2016. március 24., Korneykova és Korneykov kontra Ukrajna ítélet, 129. §).
- 22 A közelmúltban az EJEB továbbá úgy ítélte meg, hogy egy nigériai állampolgárt az Egyesült Királyságból kitoloncoló végzés sérti a magán- és családi élethez való jogát, mivel az elkövetett bűncselekmény jellege és súlya nem volt egyensúlyban a kiskorú gyermeke mindenek felett álló érdekével (EJEB, 2020. november 24., Unuane kontra Egyesült Királyság ítélet, 86–90. §).
- 23 A kérdést előterjesztő bíróság szerint, mivel az anyának és a vele közös háztartásban élő kiskorú gyermekeinek az európai elfogatóparancs végrehajtása keretében történő kényszerű elválasztása az utóbbiakra nézve igen súlyos következményekkel járhat, az anyaság védelme és a gyermek mindenek felett álló érdekének védelme megkövetelheti, hogy a várandós nő és a kiskorú gyermekével közös háztartásban élő anya átadását egy olyan időpontra halasszák, amely jobban megfelel a gyermek érdekeinek, vagy hogy a gyermek anyjával együtt történő átadását csak a megkereső államban biztosított fogva tartási feltételek ellenőrzését követően engedélyezzék.
- 24 A csecsemők és gyermekek anyjukkal együtt történő átszállítása ugyanis az Egészségügyi Világszervezet 2010. október 6-i ajánlásai szerint arra kötelezi a hatóságokat, hogy megfelelő módon biztosítsák a gyermek egészségét és jólétét (EJEB, 2016. március 24., Korneykova és Korneykov kontra Ukrajna ítélet, 131. §), és az intézkedések meghozatalának elmulasztása a gyermek rendkívüli sebezhetőségére tekintettel az EJE 3. cikke értelmében embertelen és megalázó bánásmódot jelenthet az anya és a gyermek számára (EJEB, 2016. március 24., Korneykova és Korneykov kontra Ukrajna ítélet, 140–148. §; 2019. október 17., G.B. és társai kontra Törökország ítélet, 101–117. és 151. §; 2017. december 7., S.F. és társai kontra Bulgária ítélet, 2017, 84–93. §).
- 25 A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint a várandós nő európai elfogatóparancs végrehajtása keretében történő átadásának feltétel nélküli végrehajtása a gyakorlatban ellentétes az anyaság védelmével, és sérti az átadni kért személy és a születendő gyermek egészségét is.
- 26 A várandós nő fogva tartásának ugyanis meg kell felelnie az Európai Parlament fent említett különböző állásfoglalásaiban és az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának fent említett ajánlásaiban foglalt normáknak.
- 27 A kérdést előterjesztő bíróság szerint ezért a Bíróság beavatkozását kell kérni annak tisztázása érdekében, hogy az európai elfogatóparancsnak a kerethatározatban foglalt szabályozása szerint a várandós nő átadása feltétlenül szükséges-e, vagy pedig a nő egészségi állapotának előzetes ellenőrzésétől és ezen állapotnak a megkereső tagállam által biztosított fogva tartási feltételekkel való összeegyeztethetőségétől függ.

- 28 A kérdést előterjesztő bíróság végül megállapítja, hogy álláspontja szerint a felvetett összetett értelmezési kérdések nem oldhatók meg a kerethatározat 23. cikkének (4) bekezdése által biztosított azon lehetőséggel, hogy „súlyos emberiességi okokból” ideiglenesen felfüggeszék a már határozatba foglalt átadást, mivel az európai elfogatóparancs végrehajtása felfüggesztésének ezen formája, amely eseti alapon a végrehajtó állam igazságügyi hatóságának mérlegelésére van bízva, nem minősül az alapvető jogok védelmét biztosító megfelelő jogorvoslatnak.
- 29 Végül a kérdést előterjesztő bíróság azt kéri, hogy a jelen ügyet a Bíróság eljárási szabályzata 107. cikkének megfelelően sürgősségi eljárásban tárgyalják, mivel olyan határozatról van szó, amely egy várandós nő és a kizárólag vele egy háztartásban élő néhány éves gyermek alapvető jogait érinti, és amely szükséges azon bizonytalanság leküzdésére, amely jelenleg az átadással kapcsolatban fennáll.

MUNKADOKUMENTUM